

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Moyse abbate clxxiii

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De s. iohanne et moise abbatibus

quid aduersus aliquem. Cui ille. Ignosce michi: q: melior es q̄ ego. Uolens ioh̄es ad similitudinem angeloz nichil operari s; deo sine intermissione vacare. seipsum expoliavit ⁊ vna hebdomoda in heremo fuit. Cum aut̄ fame picitaref. ⁊ aculeis muscarū ⁊ vesparū totus vulneraref. reuersus ad hostium fratris sui pulsauit. Ad quē ille. Quis es tu. Et ille. Ego sum iohannes. frater aut̄ dixit ei Nequaquā. Iohannes em̄ angelus factus est. ⁊ inter homines vltra non est. Et ille. Vere ego sum. Et nō aperiēs ei: dimisit eū affligi vsq; mane. Postea aperiēs dixit. Si homo es. opus habes iterū opari vt pascaris ⁊ viuas. Si aut̄ angelus es. qd̄ queris intrare cellas. Et ille dixit. Ignosce michi frater q: peccauit. Cum aut̄ moreretur. rogauerit eum fratres vt aliqd̄ verbū salutare ⁊ cōpendiosum loco hereditatis sibi reliqueret. Qui ingemiscens ait. Nunquā feci propriā voluntatē. nec aliqd̄ docui qd̄ prius ipse non fecerim. Nec in vitas patrum.

De sancto moyse abbate. clxxiii. A

Moyse abbas dixit fratri penitenti a se sermone. Sede in cella tua. ⁊ docebit te vniuersa. Cum quidā senex infirmus in egiptu ire vellent. ne fratres nimis grauaret. Dixit ei abbas moyses. Non yadas: qm̄ in fornicationem casurus es. Qui pristatus dixit. Mortuū est corpus meū. ⁊ tu michi ista dicis. Cum ergo iuisset. ⁊ quendam virgo ex deuotione sibi seruiret. ille pualescēs eam violauit. Que cū filiū peperisset. senex

puerum in vlnis accipiens: in die magne festiuitatisque erat in sicuti ecclesia coram multitudine fratrum intrauit. Cum aut̄ oēs flerent dixit. Videtis infantē hunc. filius est inobediētie. Laute ergo vobis frēs q: in senectute hoc feci. ⁊ orate p̄ me. Et pergēs ad cellā ad pristinū statū reuersus est.

Alius quoq; senex cū dixisset altri mortuū sum Ille ait. Non p̄sidas in te donec creas de corpore Nam si dicas q; mortuus es. sathanas tñ mortuus non est. Cum frater quidā peccasset. miserūt ad abbatē moysen. Qui accepta sporta plena arena. venit ad eos. Quem cū frēs quidam hoc esset interrogarēt. Dixit. Peccata mea sunt post me curretia. ⁊ nō video ea. ⁊ veni hodie aliēs iudicare peccata. Illi aut̄ hoc audiētes: fratri pepercerūt.

Simile legit de abbate priori. Nam cū frēs de quodā fratre culpabili loquerētur. Ille tacebat. Cum ergo accepisset sacculū plenū arena retro. ⁊ de eadē arena modicū an̄ se ferret. interrogatus quid hoc esset dixit. Multa arena sunt peccata mea que post me ferens ipsa non p̄sidero. nec pro eis doleo. Modica vero arena sunt peccata fratris āre me posita que semp̄ p̄sidero. ⁊ ipsa video cum tñ peccata mea ante me semp̄ portare deberem. ⁊ de ipsis cogitare. ⁊ pro ipsis deum rogare.

Cum abbas moyses factus fuisset clericus. et imposuissent ei superbumerale. dixit ei ep̄s. Abbas factus est candidatus. Et ille. A fons domine purpura. vtinam intus. Uolens aut̄ ep̄s cum probare. dixit clericis suis: vt qñ ad altare acce-

De sancto

Arsenio

deret ipsum cum iniuria expellerent. deinde eum sequentes quid loqueretur audiret. Projicientes autem eum foras dixerunt. Exi foras et hiops. Qui egrediens dicebat. Bene tibi fecerunt cinerem et cacabate. quia cum homo non sis quare te in medio hominum dare presumpsisti. Hec in vitas patrum.

De sancto arsenio abbate clxxiii.

A

Arsenius cum adhuc in palatio persisteret. et ut ad salutem dirigere oraret. audiuit. Arseni fuge homines. et saluaberis. Accedens igitur ad monachalem vitam et ibidem orans. audiuit Arseni. fuge. tace et quiesce. Legitur enim ibidem de hac quiete appetenda quod tres fratres cum facti fuissent monachi. unus elegit discordantes ad pacem reducere. sed in infirmos visitare. tertius in solitudine quiescere. Primus igitur laborans propter lites hominum non potuit omnibus placere. et tedio victus venit ad secundum. Quem invenit animo deficientem et mandatum perficere non valentem. Et concordantes ad tertium qui erat in solitudine venerunt. Cui cum tribulationes suas narrassent. ille missa aqua in cippo dixit. Attende in aquam. Et erat comota et turbulenta. Et rursus dixit. Attende modo quod quieta et limpida facta est. Qui cum intenderet. et vultus suos videret ait. Sic qui in medio hominum persistunt perturbati non vident peccata sua. Cum autem quieti fuerint. tunc peccata sua videre valent. Quidam etiam cum invenisset quendam in heremo velut bestiam verbas manducantem et nudum. currebat post

ipsum fugientem dicens. Expecta me quia propter deum sequor te. Et ille. Et ego propter deum fugio te. Cum autem vestem percussisset. expectavit eum dicens. Quam materiam mundi percussisti a te. expectavi te. Cui ille. Dic michi quomodo saluus efficiar. Qui respondens. fuge homines et tace. **M**atrona quedam et nobilis et seque venit ut abbatem arsenium ex devotione videret. Qui rogatus a theophilo archiepiscopo ut se videri permitteret nullatenus acquievit. Tandem illa ad eius cellam properans ipsum foras ante hostium cellem invenit. et se ad eius pedes prostravit. Ille autem cum indignatione nimia elevarit eam dicens. Si faciem meam videre vis. vide. Illa autem faciem eius profusione et verecundia non consideravit. Cui senex. Quomodo cum mulier sis tantam navigationem facere presumpsisti. Ecce enim romam redibis et quod abbatem arsenium videris alijs mulieribus enarrabis. et ille sibi veniet ut videat me. Et illa. Si deo dante romam rediero. nullam huc venire permittram. Sed saltem obsecro ut orem pro me. et mei memor sis semper. Cui ille. Deo deum ut deleat memoriam tuam de corde meo. Et illa audies turbata nimium venit in civitatem. et pro tristitia febricitare cepit. Quod archiepiscopus audies ad eam consolandi accessit. Illa autem dicebat. Ecce ego tristata morior. Cui archiepiscopus. Nescis quia mulier es. et inimicus sanctos per mulieres impugnat. et propterea senex hoc dixit. Nam pro anima tua semper orat. Et sic consolatione recepta cum gaudio ad propria remeavit. **D**e quodam alio patre legitur quod cum discipulus eius sibi diceret. Senescisti abba. accedam parum iuxta mundum. Ille ait. Ubi non est mulier ibi etiamus. Dixit ei discipulus. Et ubi est locus non habens mulierem nisi forte solitudo. Et ille. Ergo in solitudine me tolle. **A**lius etiam frater cum matrem suam vetulam transfluvium portare deberet. ille manus suas pallio involuit. Cui illa. Ut quod sic opus est manus tuas filii. Et ille. Corpus mulieris ignis est. et ex eo quod te contingebat. aliarum feminarum memoria in meo animo veniebat. **B** Arsenius autem per totum tempus vite sue ad opus sedens manuum suarum pannum habebat in sinu propter lacrimas que crebro de oculis eius currebant. Totam noctem insomne ducebat. Mane autem facto cum propter nature lassitudinem dormire velleret. dicebat somno. Veni serve male. Et surripiebat parum somni sedendo. et statim surgebat. Dicebat quoque. Sufficit monacho si dormierit vna hora. si tamen est pugnator. **C**umque pro sancti arsenii nobilissimum senatorum vitam finies et restitutum facies. magnam hereditatem arsenio dimisisset. magistrum

¶ iiij